

Orsovai Hírlap

TÁRSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és lapfőigazgató:
MIHALIK SANDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona | Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 " | Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Laza erkölcsök.

Sajnos, föltötte laza erkölcsök uralkodnak a mai emberi társadalomban.

Nagyon is kiszélesítik az emberek a korlátokat s engednek leplezetlenül szabad folyást szenvedélyeiknek; egyenesen csodálatraméltó pedig az a leleményesség, melylyel eltévelyedéseiket nemcsak szépíteni, de mentetni is törekcsenek. Nem igazi nevének nevezik meg a dolgokat, hanem a talmi-aranyat színaranyának iparkodnak feltüntetni s ezzel nem ritkán el is érik azt, hogy egyik-másik hiszékenyebb ember végül jó pénzüll fogadja el az uj-pesti hamis pénzt!

Igy van azután, hogy a mérges örömebe való elmerülést könnyűvérűségnek, a csalást élelmességnek, a szívtelen fukarságot takarékoságnak, a hazugságot ügyességnek, a durvaságot önértzetnek, a csúszó-mászó hizelkedést udvariasságnak, az anyagi s erkölcsi romlásba döntő fényűzést divatos betegségnak, mások családi boldogságának feldúlását ártatlan flirtnek, a hitelenséget felvilágosodásnak, szent dolgok kigúnyolását elmésségnek tartják, egészen kitörölve a bűn fogalmát a modern társadalmi élet szótárából.

Hogyan? hát éppen modern társadalmi életünk állana az erkölcs oly magas talapzatán, hogy az undok bűnök

szerte hömpölygő piszkos áradata el sem érhetné? A tiszta erkölcsöt képviselné tehát az a társadalom, melyben lépten-nyomon fufanggal és hazugsággal találkozunk? melyben attól kell leginkább félnünk, ki kezünket legbarátságosabban szoritja, mert csak színlelt barátsága mögé ádáz gyűlöletet rejteget? melyben mosolygó arcra, ha nem is gyilkossal, de ölnék s műfelháborodást játszva titokban istápolják az erkölcselenséget?!

Nem! ez a társadalom nem mentes a bűnöktől s keveset mondunk, ha csak a laza erkölcsökről beszélünk. Magának a társadalomnak, igazabban azon kevés bátraknak, kik nem engednek port hinteni szemeikbe és igaz világitásban látják a szemök előtt történeteket, volna szép és dicső kötelessége bátran fellépni e laza erkölcsök ellen. Szép és dicső feladat annál is inkább, mert ama bizonyos szótárnak, melyből az imént közöltünk szemelvényeket, más fejezete is van, mely szerint az önzetlenül fáradozót s nemes, aprópénzre fel nem váltható ideálok után törekvőt talán kevés — szelid gúnnnyal — erényhősnek, a többség azonban mindenestre öblös hangon szélmalomharcot vivó ostoba Don-Quihoténak nevezi.

Sebaj! Nem a legrosszabb gyümölcs az, melybe darazsak eresztik mérges fulánkjait!

Ne szépítgessük tehát, ne takar-gassuk legalább mindannyian a bűnöket, hanem igenis nevezzük azokat igazi nevükön s mondjunk bátran s nyíltan sujtó ítéletet fölöttük. Egyszerűen szemet hunyni annyi, mint bűntársul szegődni!

Hogy egyebet ne említsünk, kétértelmű, trágár beszéd az úgynevezett „legjobb társaság“-ban mindennapos jelenség. Persze, hogy rögtön készen van reá a mentő szó: ártatlan élelődes. Vajjon hányan lesznek akik nem szívesen hallgatnák ez élelődes? Bizonyára kevesen; még ennél is kevesebben azok, kik a beszédet más tárgyra terelni iparkodnának, és legkevesebben olyanok, kik kifogást emelnének ellene, vagy plane figyelmeztetnék az illető durva élelődes, hogy ilyen trágár beszéd művelt emberhez nem méltó!

Ez pedig igaz képe a mai társadalomnak és a főhíba nem az, hogy azért nem vesszük ezt észre, mert vakok vagyunk, hanem az, hogy szándékosan behunyjuk látó szemünket, hogy ne lássunk!

Igaz, Don-Quihote nevetséges szerepére egyikünk sem szívesen vállalkozik, de másrészt szó nélkül nem fogadhatjuk el azok nézetét sem, kik egyszerűen fejet csóválva azt mondják, hogy lehetetlenséget kívánunk, mert ilyen már a világ folyása.

Módnak kell lennie, hogy a jó si-

TÁRCA.

Nincs itthon az asszony.

(Levél a feleség után).

Az „Orsovai Hírlap“ eredeti tárcája.

Drága Egyetlenem!

Ó jóságos Ég! miért is engedtem meg, hogy magamra hagyj oly hosszú időn át, mikor — tudod — én nem vagyok képes a sokszor megénekelt és dicsőnek mondott szalmaözvegyi állapotot semmiféle tekintetben sem kihasználni. Hogy mennyire szeretlek s imádlak, csak most tudom igazán, mióta tőlem távoztál; mi vagy Te nekem, azt valójában megbeszéltem csak azóta tudom, mióta Téged, hála Istennek, csak ideiglenesen vesztettelek el és máris annyi baj ért!

Hányszor emlékszem vissza most távozásod harmadik hetében elalvás előtt bűnbánólag azokra a csintalan gondolatokra, melyek bűnös lelkemben megfogamzottak, midőn visszajövet az állomásról tudatára ébredtem, hogy a szárguldo vasparipa tőlem most ezernél több kilométerre elröpít.

Látod elmondok nyíltan mindent Neked, ki előtt titkom nincs, hogy meggyőződhessél érzelmeim valóságáról és őszinteségéről.

Hidd el a legártatlanabb mulatsággal töltöm szabad időmet, nem ám a

vendéglőben a többi huncutkodó szalmaözvegyel, hanem sétálgatok az erdőben az Isten szabad ege alatt, mert úgy érzem, hogy akkor közelebb vagyok Ihozzád, ugyanazon hatalmas égbolt léven fölötted is ezer kilométernyire, mint az én fejem fölött itthon.

Ujság nálunk semmi sincsen. Három lap is jelenik meg, de üres valamennyi s azért ne neheztelj, hogy így kénytelen vagyok csupán magamról írni.

Aludni nem tudok éjjelenként; hiányzol, édesem, nagyon s ezért gyakran felébredek. Tegnapelőtt ilyen ébrenlétemben — épen Reád gondoltam — neszt is hallottam; valami iszonyúan kapirgált s biztos voltam benne, hogy egér. Képzeld egy egér, mely drága bútorunkat kirágcsálhatja, míg Te, a gondos házi-asszony, távol vagy.

Meg akartam fogni az egeret. Óvatosan indultam a neszt felé gyertyával a kezemben; jó, hogy a függönyök le voltak bocsájtva, ha valaki lát így éjjel után óvatosan lépkedni, talán roszat tételezhetett volna fel felőlem! A neszt a szekrényhez vezetett, de lépteim zajára ismét elhallgatott. Vártam, újra kapirgált a beste eger. Csak jó későn jutott eszembe szórakozottságomban (azt hiszen az az oka, hogy mindig Reád gondolok) hogy hiszen a dobozban kapirgál a hős cincér, a melyet az erdőben fogtam Pisták rovargyűjtő Lacikája számára. Nem

adhattam még át neki, mert igazán nem jut idő a látogatásokra.

Visszamentem hát elárvult fekhelyemre, mosolyogva, hogy szalmaözvegyiségemben milyen éjjeli kalandjaim vannak.

Tegnap nagy örömöm volt, az első, mióta eltávoztál. Béla sógorom látogatott meg; a hamis el akart csábítani egy kis lumpolásra. Célozgatott, hogy milyen messzire vagy tőlem s hogy ő bizony sohasem fog elárulni, de én állhatatos maradtam, sőt a vacsorát is otthon költöttük el, pedig az egész lakás csupa kámfor és festékszag; utálok este felé elmenni hazulról, mióta nem vagy itthon és a Mari szakácsnét sem akarom egészen magára hagyni.

Amint így kettecskén üldögélünk a vacsoránál, Béla figyelmeztet, hogy nálunk egerek vannak. Ej, mondom, de-hogy is, nem egér az; egy nagy bogarat fogtam tegnap az erdőben, az óhajt szabadulni doboz-börtönéből, melyet a szekrény tetejére helyeztem.

Hallgasd csak, hogy rágicsál, mondja, és csakugyan a neszt nem a szekrény teteje felől hallatszott, hol a bogár volt, hanem a szekrény belsejéből. Mégis csak egér lehetett tehát — gondoltam magamban — mely az éjjel a neszt okozta s ezzel elhatároztuk, hogy nyomban megfogjuk. En kimentem a sóprűért a konyhába (Mari nem jelentkezett a csenge-

kerrel vegye fel a harcot a rossz ellen, mert sehol sem lehet oly intensív sötétség, hogy azt a ragyogó napvilágító sugaraival el ne oszlatná!

Az idealizmus szerepe a társadalmi alakulásban.

— Folytatás —

III.

A mint a fanatikus gondolatvilágát a vallási rajongás, a rajongó szerelmes érzésvilágát szívének lángja uralja, úgy az önző pénzimádó egész elméjét s lelkiületét a kincsgyűjtés láza veri rabigába s az ilyen nem lát, nem hall azután mást, mint saját énjét és imádott mammonját.

Az ily jellemek minél több hatalom és vagyonnal rendelkeznek, annál kártékonyabb parazitái a dolgozó társadalomnak, mivel körülményeik megkönnyítik a gyengébbek kihasználását, de ellenszolgáltatásra nem érzik magukat kötelezve.

Itt fedezhetjük fel egyszersmind az eredő okát a legtöbb nyomor és elégtelenségnek.

Ha csupán 5 százaléka a társadalomnak képviseli a vagyonhalmozó, könyörtelen önzőit az embereknek, az 5 százalék fejős tehénnek tekinti a produktív munkaerőt, melytől aránytalanul több hasznot húz, mint amennyi a saját szükséglete.

Az így élvezett jövedelem nem is válnék a köznek absolut kárára, ha annak legalább tetemes része visszakérülne más úton a közforgalom javára, mert akkor az arányos, egyenletes értékeringés biztosítana munkát, kenyeret és legalább a minimális létföltételt minden munkabíró kéznek.

Amde a megvetésre méltó önzés nem elégszik meg a vagyon és jövedelem rohamos szaporodásával, hanem sajnál pénzt juttatni más kezére és inkább lemond egyről-másról, sem hogy munkást, iparost, kereskedőt vagy a nem kevésbé küzdő szépművészetet boldogítsa az ő

pénzével és semmi esetre sem érzi magát kötelezve a tömeg munkájából húzott haszonnal a productív láncolat folytonosságához hozzájárulni.

Könnyebben lesz ez tán érthető, ha azt mondom, hogy az, ki például akár tőkés, akár élelmessége révén évi 100.000 koronát keres és csak 10.000 koronát költ, 90.000 koronát elvon a közforgalomtól és a produktivitás gyümölcse reá eső részéből 90%-ot hermetice elzár attól a társadalomtól, a mely őt az értékhez juttatta és a melyhez annak jussa van.

A becsületérzés, concedálva az előrelévő gondoskodás és vagyongyarapítás jogát is, azt parancsolná, hogy e 100.000 kor. jövedelemnek legalább 70-80 százaléka közkézre juttassék s itt az sem szolgálhat mentségül, ha erre valaki azzal érvelne, hogy nincs nagyobb igénye.

Pártolja a művészetet, vásároljon műtárgyakat, érdeklődjék a közszükségletek iránt és keressen esetleg új befektetési módot szaporodó tőkéjének, biztosítson új produktív forrást módja és tehetsége szerint s így leróhatja tartozását esetleg kamatostul.

Nem kellene se vagyonfelosztás, se más radikális jogfelforgatás, csupán ha ezen elvet becsületesen érvényesítené az önzéstől elvakult felső tízezer, meg mindenki, ki családja és maga jövőjét biztosítván, szükségleténél jóval nagyobb jövedelemmel rendelkezik, ha átmenetileg idővel a köztudatba a „mindenki egyért és egy mindenkiért” elve; ez megoldása lenne annak a kérdésnek, mely a lét-küzdélemből véve eredetét számtalan új ágat hajtva, a társadalmat törekvésében, formálódásában és kifejeződésében folyamatában egészen összekuszálja.

Lehetővé tenné, hogy a társadalom rég lappangó veszedelmes betegségének sima lefolyása legyen és ne váljék a műtökés alkalmazása mindkét részről elkerülhetlenné. Ez évek óta tartó vajadásban ugyanis nem orvos áll a beteggel szemben, hanem verszegény az

egész társadalom, mivel erejét túlzottan kihasználják s beteg a vagyonban dúskáló vak önzők társadalma, mert a jóléttől a guta keringeti s a kéjben való dúskálástól paralízis progressívába esett, a mely pathogén tünet pedig a helyzet felismerését és helyes megítélését lehetlenné teszi.

Két beteg áll hát egymással szemben, mindkettő a másikra tukmálja azonban a betegség gyanúját; az igazság azonban a munka mellett áll; a kibontakozás még a jövő kérdése, de ott fogja kezdetét venni, a hol a pénz-hatalom műtétet akar végezni a munkás tömeg amúgy is korlátolt jogkörön oly ürügy alatt, hogy kigyógyítsa bajukat, de valóságban azon célzattal, hogy még több vérvesztéssel gyöngítse ellenálló képességüket.

Ez a kísérlet, mielőtt még nagyobb veszteséget okozna, a tömegezőnek óriási energiát és a szabadságöszön hatalmas ellentálló képességét kölcsönzi s az eredménye inkább jogszerzés, mint jogfosztás lehet.

Rousseau a „Társadalmi szerződés”-ében azt mondja: „Engedelmeskedjék a hatalomnak!” Ha ennek értelme ez akar lenni: engedj a túlerőnek, akkor a parancs jó, de teljesen felesleges; felelek érte, hogy sohasem lesz megsértve. Elismerem, hogy minden hatalom Isten-től ered; de tőle jön minden betegség is; következik-e ebből, hogy tilos orvost hivatni?

Ha egy rabló megtámad engem az erdő szélén, bizonyára engednem kell a túlerőnek s odaadnom erszényemet; de valjon kényszerít-e lelkiismeretem, hogy azt odaadjam, ha képes volnék azt megvédelmezni? Hisz a pisztoly, melyet kezében tart, végelemzésben szintén valami hatalom! Ismerjük be tehát, hogy erő jogot nem szülhet, és hogy csakis törvényes hatalomnak vagyunk kötelesek engedelmeskedni.

Ezt a mély bölcséletet átérzi mindenki, aki megérti, ennél keményebb ütést a pénz és hatalom elbizakodott bitorlóira nem mérhet senki.

tésre, bizonyosan kívül állott a kapu előtt (valakivel) Béla pedig a kezébe egy botot ragadott. Világosan hallottuk, hogy a szekrényben van az egér; kiszedtem tehát a ruhákat, kissé csiklandós érzések között ráztam ki itthon maradt szoknyáidat, (azóta sem néztem egy női ruhára sem) de az egér sehohsem volt, pedig Béla úgy állott lesben a felemelt bottal ütésre készen, hogy fényképezni való jelenet volt.

Ujra nesz a szekrény mögül. Elhúztuk a szekrényt a faltól, eltört a lába a húzás közben, de már megcsináltattam. Egy koronát kért érte az asztalos; alkudtam vele sokáig, de nem vállalta olcsóbbért, tőled bizonyosan többet kért volna.

Az egeret a szekrény mögött sem találtuk, hanem amikor elmozdítottam a fal mellől a szekrényt, világosan láttuk mindketten az árnyékát elszurranni egyenesen a másik szobába. Persze utána iramodtunk s megfedekezve róla, hogy Neked meglepetésül a belső szobák padlóját és az ajtókat újra festettem, összevissza tapostuk az újonnan festett padlót úgy, hogy minden lábnyom meglát-szik rajta.

De az egeret csak nem hagyhattuk szabadjárá! Béla az ütközet hevében nekitámaszkodott az ajtófélfának is és a fekete kabátjának a háta csupa fehér lett, az ajtót meg újra kell festetni. Ennyi áldozat árán az egeret mégis megfogtuk. Azaz nem is fogtuk, hanem Béla nagyot ütött reá és futóképtelenné tette

az ellenséget. Igaz, hogy e művelet közben a gyertyatartót a gyertyával együtt kiütötte a kezemből, mitől behorpadt az ezüst gyertyatartó, de jó szerencse, hogy nem törte el, ez alkalommal a drága ébenfa botomat, amellyel Te leptél meg születésem napjára.

Béla az éjjel elutazott, esőköltatja a kezdet. Elkísértem a vasútra, de onnan egyenesen hazajöttem, pedig három víg szalmaözevgyel találkoztam, fogalmam sincs, hol járhattak oly későn.

Ugy látszik Veled elköltözött a szerencse házukból, mert egyre üldöz a malheur!

Ma reggel ismét kárt tettem, de hidd el, nem vagyok az oka. Miért is mentél el tőlem! Ismered Marit, hogy nem törődik semmivel; úgy elszaporodtak a legyek a lakásban, hogy el sem képzelheted. S minő szemtelenség! ezerszer elűzöm őket magamról, mindig visszatermek ugyanarra a helyre. Boszút esküdtem s tudod, mert nem vagy itthon s unatkozom, uralomból kitünő légyverőt konstruáltam. Szabadalmat lehetne reá kérni, annyira bevált; egy csapásra sokszor tízet is megölök. Ma reggel azután történt meg a baj.

Mosdottam a nagy mosdószekrény előtt és meztelen felsőtestemet (megírhatom, hiszen csak Te olvasod levelemet) tucattal lepték el a legyek. Előkaptam a légyverőt. Kissé vehemensen üthettem magam körül, mert a mosdószekrény párkányán álló csiszolt üveget — azt, amelyben az a cosmeticus szer

van — levertem, bizony magaddal vihetted volna! Estében az üveg a nagy kanna szélét leütötte, a mosdótál pedig ketté repedt. Ne ijedj meg, édesem, a kiömlő vizet rögtön sajátkezüleg feltöröltem a Mari blúzával (az is mindent széjjel hagy) és a padlón csak kissé látszik meg a folt.

Mindez a baj ma vasárnap történt, nem is mentem a hivatalba, mert még más boszúság is ért. Nem találtam a szekrénykulcsokat s nem válthattam fehérneműt. Istenem, milyen másképen van az, ha Te itthon vagy s mindent szépen rendre kezemre adsz!

A kulcsokat még most délután — midőn e sorokat írom — sem találtam; azt hiszem Mari dughatta el boszantásomra, mert megszídtam, hogy akár milyen későn jövök haza, mindig a kapu előtt áll. Azt mondta, hogy engem vár.

Nincsen fogalmad, édes fiam, hol lehetnek a kulcsok?

Mari mindjárt ebéd után elment a sörházba, pedig nem akartam elengedni. Képzeld, még ő feleselt, hogy ő annyira szolgálatkész velem szemben s én mégsem vagyok megelégedve. Fölmondott. Talán jó lesz neki két forinttal több bért igényi?

No most mindent megírtam, nem hallgattam el semmit, még azt sem, hogy mily forrón szeretlek. Irj gyakran s szeress úgy, mint Téged szeret a sűrű hű Férjed.

A levél másolatának hitelül:

Nemo.

Majd négy emberöltő választ el bennünket Rousseau korától, de azért a nép- és tömegérdek képviselője ma ép oly lelkiismeretlen kezében van, mint akkor.

A. D.

[Folytatjuk].

HIREK.

A lap kiadóhivatala Handl Józsefné nyomdájában van, miért is mind az előfizetési pénzek, mind a lap megrendelésére s expedálására vonatkozó jelentkezések és felszólamlások, valamint a hirdetések oda intézendők.

Előfizetési ár:

egy teljes évre 8 K.
fél évre 4 K.
negyed évre 2 K.

Kérjük a t. közönséget, hogy lapunkat erkölcsileg és anyagilag támogatni szíveskedjék.

Személyi hír. *Penyigey Manczur* Lajos, kir. aljárásbíró, szabadságáról visszatérve, újra átvette a kir. járásbírósi bünyügyi osztályának vezetését.

Ezüst menyegző. Városunk közszeretében álló tekintélyes polgára, *Weissl Ödön* ny. őrnagy, a tisztiegyet orsovai fiókjának vezérigazgatója, f. hó 5-én tartja szűk családi körben ezüst lakodalmát. Az egész város osztatlan öröme övezi a boldog nászpárt, kívánva, hogy hasonló jó egészségben ériék el az aranylakodalmat. Az egyesületek, hol *Weissl Ödön* tiszteleti állásokat tölt be, már készülődnek az ünnepeléshez. Mi is hozzájárulunk szívélyes szerenese kívánatainkkal.

Közgyűlés. Az orsovai vadász-egylet f. hó 1-én tartotta évi rendes közgyűlését a lövölde kerthelyiségében. *Rusz Alajos* elnök constatálván a határozatképességet az ülést megnyitotta s felkérte *Bekény László* titkár az évi jelentés felolvasására. A vadászat egy évi eredménye: 18 nyúl, 13 szalonka, 6 vadkaesa, 2 fogoly, 5 vadgalamb, 7 róka: összesen 51 drb. vad.

Ezen eredmény az előző év eredményéhez képest, midőn 196 vad lövett csekély s részint a nagy szárazságnak, részint a vad feltűnő kevés voltának tulajdonítandó.

A pénztárnok és számvizsgálók jelentése után a régi tisztikar fölmentetvén, leköszönt s *Freyler Ignác*, mint kor-elnök, vezette tovább a közgyűlést. El-nöknek közfelkiáltással újra *Rusz Alajos* választott, alelnöknek pedig *Freyler Ignác*. Ő azonban hivatkozva elfoglaltságára s arra, hogy a vadásztól visszalepni óhajt, nem fogadta el e tisztséget s helyette dr. *Nagy Sándor* választott alelnöknek. Titkár és pénztárnok *Kiss Elemér* lett; választmányi tagok: *Freyler Ignác*, *Würsching Frigyes*, *Chrenoczy Nagy Lajos*, *Schlosser Károly*, *Bajás Miklós*; számvizsgálók: *Piete* és *Belanovic* urak lettek.

A közgyűlés után társasvácsora volt, melyen több felköszöntő hangzott el, s a társaság késő éjjelig maradt együtt s mulatott cigányzene mellett.

Harcászati kirándulás. F. hó 8-án érkeznek Orsovára hajóval *Kamenicáról* a cs. és kir. hadapródiskola növendékei, számszerint 22-én, tisztjeik vezetése alatt harcászati tanulmányok eszközzése céljából. Mint mult héten a budapestiek, ők is csupán egy napot töl-

tenek városunkban, hogy azután folytassák útjukat *Herkulesfürdő* felé.

A herculesfürdői fürdőigazgatóság beküldötte a jul. 6-tól—jul. 19-ig érkezett idegenek névsorát, melyből kitéjük, hogy ezen idő alatt 1249 új fürdővendég fordult meg *Herkulesfürdőn* s így a mostani idény alatt eddig összesen 5502 vendéggel díszkedhetik kies szomszédunk. Ezt a számot egy hazai fürdő sem érte el, s mi örömmel látjuk *Herkulesfürdő* fellendülését.

A posta- és táviratigazgatóság annak közlését kéri, hogy gyakornokjelölti állásokra sem pályázatot nem hirdet a kereskedelmi ministerium, és pályázaton kívül sem töltenek be ily állásokat.

Erdőégés. A rekkenő szárazság országszerte nyújtott anyagot hatalmas erdőtüzeknek. Szomszédunkban is égett már néhány erdőrészt, de aránylag csekély kárt okozva, mert a szomszéd-falvak népe teljes erővel látott mindenütt az oltáshoz. Amint értesülünk már napok óta ég a *Herkulesfürdő* mellett emelkedő *Domoglet* hegy, s bár egynehányszor sikerült eloltani a tüzet, mindannyiszor a visszamaradt parázs segítve a borzasztó szárazságtól újra kigyúlt. Esténként a fürdővendégek messzelátókkal kísérik figyelemmel a borzalmasan szép illuminatiót.

Nagy tűz. A berzászkai m. kir. erdőgondokság „*Szirinya*“ nevű vágásában három nap óta ég *Blagojevic* Thoma tűzifája. A kár óriási, mert kész, ölbe rakott tűzifa lett a lángok martaléka.

Gyujtogatás. *Radu* Jon, zsupaneki háztulajdonos, ki azonban jelenleg *Turn-Szeverinben* lakik, kis pazázs-pénzhez akarván jutni, felgyújtatta 300 kor. erejéig bezitósított házát, mely szombaton este 10 óra tájban tényleg porig leégett. A zsupaneki tűzoltóság csak akkor vette észre, hogy a feeskendő el van romolva, mikor sehogysem akart functionálni. Így történt, hogy az orsovai tűzoltóság robogott ki *Zsupanekre*, felverve az egész lakosságot tűzi lármájával. Sikerült is a tüzet localizálni, úgy hogy csak *Radu* háza égett le, pedig az uralkodó szélben a szomszédépületek is nagy veszedelemben forogtak. Az ügy a fenforgó gyujtogatás büntette miatt a karánsebesi kir. törvényszék elé került.

Babona. Hogy mi az oka az idei nagymérvű és szokatlan hosszú időig tartó szárazságnak, azt hamarosan kistűtötte 10—15 felvilágosodott mehádiai lakos. *Puskás János*, makói eserepesmester, kit *Hirschmann Teréz*, Mehádiára egy évre szerződöttetett, igen jól értette mesteriségét s új kemencét állított fel, melyben az eddigieknél sokkal jobb téglákat producált. Néhány mehádiai ember az új tégláégető és a nagy szárazság között megtalálta az összefüggést és az okot is abban, hogy *Puskás* uram egy szent képet és egy békát falazott be a kemencébe. Le kell tehát bontani a kemencét, kiszabadítani a szentképet és békát és rögtön megnyílnak az ég csatornái, hogy bőségesen ostsák az áldásos esőt az eltikkadt földre. Mivel pedig *Puskás* amúgy jószántából nem volt hajlandó e műveletre, de a tulajdonos sem, fejszékkel s botokkal jól felfegyverkezve erőszakkal akarták kényszeríteni *Puskást* a lebontás megkezdésére. Utóbbi azzal felelt, hogy ha nem távoznak rögtön, akkor

lőni lesz kénytelen és nagyobb nyomatok okáért a forgópisztolyt rájuk is fogta. Az eső ugyan nagyon drága jószág ebben a nagy szárazságban, de az élet még drágább s a hősök böles előrelátással eltávoztak a fenyegető veszedelem elől. Másnap azonban *Puskás* a kemencére tűzve egy öreg betűkkel irt cédulát talált azzal a kedves tartalommal, ha 24 óra alatt le nem bontatja az ördögös kemencét s a községből el nem kotródik, úgy gyengéden agyonverik. Erre azután *Puskás* gondolta magában, hogy az okosabb enged és beállított *Hirschmannéhoz* rögtön elbocsájtatását kérve. Utóbbi az egy évi szerződéshez ragaszkodott, mert nagyon meg volt elégedve alkalmazottjával, de a szolgabíróság mégis úgy ítélte, hogy *Puskást*, tekintve, hogy halálos veszedelemben forog, a szerződés alól felmentette. Történt pedig mindez az Úrnak 1904. esztendejében nagyobb dicsőségére a népnevelés fejlett voltának.

Színészpár Orsován. *Körössy* Bertalan, a budapesti „*Korona*“ színház volt tulajdonosa, színész néjével *Herkulesfürdő* ide érkezett és a „*Schweizer*“ szálló nyári kerthelyiségében esütörtökön és pénteken este humoros előadást tart, melynek műsorát rövid vígjátékok, énekes bohózatok, couplék és monológok képezik. Szívesen felhívjuk a szórakozni vágyó közönség figyelmét a két humoros előadásra.

Halálós végű verekedés. Nagy verekedést rendeztek tegnap este *Börzán* *Talpes Nicolae* koresmáros udvarán, melynek szomorú vége lett. *Karaiman* Dumitru, 47 éves börzai lakost, *Bredurian* Gligorie és ifj. *Karaiman* Petru késsel támadták meg és oly súlyos sebeket ejtettek rajta, hogy a tett színhelyén halva maradt. A verekedés mind nagyobb mérvet öltött és maga a támadó ifj. *Karaiman* Petru is súlyos készsúrást szenvedett. A bíróság hivatalosan értesítettvén az esetről, kiszállt a vizsgálat megejtése céljából dr. *Homoky* valamint dr. *Nagy* orvos urak kíséretében, kik a holttesten a boncolást végzik. A nagyszabású verekedést minden külön ok nélkül kezdték, felhevülve a „joc“ közben élvezett nagy mennyiségű italtól.

Ütlevelügy. F. évi augusztus 1-én lépett életbe az új törvény, mely az ütlevelügyet rendezi. Minthogy határvárosunk közönségét ezen kérdés természetesen közlelő érinti, jövő számunkban mérvadó helyről jövő, kimerítően tájékoztató cikket fogunk közölni.

KÖZGAZDASÁG.

Orsova község húsfogyasztása.

Az orsovai közvágóhídon f. év első felében közfogyasztásra levágatott 111 ökör, 101 tehén, 14 növendék, 259 borjú, 1309 juh és bárány, 1191 kecske és gödölye. Vágóhídon kívül leöletett 67 db. sertés, összesen 3052 állat. A belépő-állomáson át behozatott az év első hat hónapjában 9944 klgm. marhahús, 47768 klgm. serteshús. A behozott húsmennyiséget 54 szarvasmarha és 477 db. sertés szolgáltatta.

Ha a szappanfogyasztás fokmérője a lakosság intelligenciájának, bátran elmondhatjuk azt a húsfogyasztásról is.

Sz.

Kimutatás a „Vaskapun“ átszállított uszályokról és azok rakományairól.

Duna-Gőzhajózási-Társaság szállítása:

Julius hó	
28.	65241 Braila Győr lenmag 4176 q. 6504 " " " " 4101 q. 6545 Rahova Passau tengeri 4387 q.
31.	8204 Braila Győr lenmag 6045 q. 65200 " " " " 4175 q. 65102 Verciorova Passau buza 3000 q. 6590 " " Regensb. buza 3237 q.

Magy-Folyam-T.-R.-Társaság szállítása:

Julius hó	
31.	665 Verciorova Regensb. buza 4041 q.

Anyakönyvi hivatalból.

Hivatalos órák:

Hétköznapokon d. e. 8-9.

Vasár- és ünnepnapokon d. e. 9-11.

Népmozgalmi kimutatás:

1904. évi július 1-től 31-ig terjedő időre.

Született:

Muntean Péternek leány, — Mita Miklós-nak fiú, — Ringler Aladárnak fiú, — Hovnek Józsefnek leány (halva születés), — Merringer Alajosnak leány, — Mice Györgynek leány.

Házasságot kötöttek:

Bozsó József Schreiner Ilonával, — Heisz Károly Szalkovics Franciskával, — Chiszerén János Pataki Irmával.

Meghalt:

Schön Miklósné szül. Lugosán Natália 75 éves agkori végkimerülésben. — Rácz Jánosné szül. Ablakos Katalin 72 éves, veselobban. — Schuberth József 21 éves, vízbefulladás. — Özv. Csóha Demeterné szül. Popovics Márta 88 éves agkori végkimerülésben. — Czaniak Mária 19 hónapos, rángöröskben. — Stanzl Franciska 2 hónapos gyomorbélhurutban — Stanku György 20 éves, tüdőgümőkórban. — Bengie Czirjék, 48 éves, veselobban. — Popovics György 27 napos, gyomorbélhurutban — Rotu Mihályné szül. Christiana Simeona, 51 éves, ismeretlen a halál oka. — Greif Mihály 64, éves tüdőgümőkórban Reutter Ilona 6 hónapos, gyomorbélhurutban — Marsebler József 1 éves, számarhurut — Hornek Józsefné szül. Milosár Erzsébet leánya halva született. — Taischan Vazul 5 hónapos, rángöröskben — Csobanov Lepasa 2 éves, gyomorbélhurutban — Pasku Péterné szül. Balabán Flóra 22 éves, nehéz nyavalyában.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratokat nem adunk vissza. — Bérmontetlen leveleket nem fogadunk el. — Névtelen leveleket nem veszünk figyelembe.

J. — F. úrnak, Helyben. Melegen köszönjük szíves érdeklődését lapunk iránt. A küldött cikket technikai okokból nem közölhetjük, de ettől eltekintve is csak személyes vonatkozások nélkül hozhattuk volna, mit előzetes szíves engedelmével nem tehetünk.

1047./1904 kig.

Hirdetmény.

F. év július 15-én Mehadia községben egy 2 éves, szürke, halfülére jegyes koca továbbá 1 ártán, 1 koca és 1 kan süldő 6-6 hónapos, szürke, bitangságba vétetett.

Ha tulajdonjogát beigazolni képes tulajdonos addig nem jelentkezik a sertések augusztus hó 13-án d. e. 11 órakor nyilvános árverésen, mint gazdátlan jószág, eladatni fognak.

Mehádián, 1904. július 31-én.

Várnai
jegyző.

Zepeniag
bíró.

Fizetés mellett
EGY JÓ HÁZBÓL VALÓ
FIU AZONNAL FELVÉ-
TETIK NYOMDÁSZ-
INASNAK.

Minden időben semmi sem biztosítja jobban az egészséget, mint a jó és emésztőképes gyomor, meg a tiszta ivóvíz. Kiváló eszköz erre a mohai

ÁGNES

forrás. A mohai víz, mondhatni, mióta a földből előbukkant, mindjárt ismeretessé lett kiváló gyógyító hatásáról.

A víz olyan mélységből ered, a milyen mélyre a talaj esetleges szennyezettségének fertőző anyagai semmi körülmények között sem juthatnak le, mert 24-féle kitérőből kitünőbb szűrő földréteg állja útjokat, következésképpen tehát a víz

teljesen bacillus-mentes,

azaz a legideálisabban tiszta s így a legegészségesebb ivóvíz.

Ennek igazolásul

Sz. 29/1902.

M. k. áll. bakteriológiai intézet
Budapestben.

Nem kevésbé jellemző a forrás kitünő tulajdonságai egyikeért a tisztaságára nézve az 1902. február 18-án megejtett bakteriológiai vizsgálatról alkotott vélemény, mely szó szerint a következő:

Az előrebocsátott vizsgálati eredmény tanúsága szerint a mohai ÁGNES-forrás vize bakteriológiai szempontból nagyon tiszta és kifogástalan

Budapestben, 1902. február 18-án.

Dr. Preisz Hugó s. k.

a m. kir. áll. bakteriológiai intézet vezetője,
ny. r. tanár.

Árlapot s prospectust kívánatra bérmontve küld a mohai Ágnes-forrás kezelősége Mohán, Fejérmegye.

Kapható minden fűszerüzletben és elsőrangú vendéglőben.

HANDL JÓZSEF

**KÖNYVNYOMDÁJA, PAPIR-,
IRÓ- ÉS RAJZSZER KERESKE-
DÉSE AJÁNlja MINDENNEMŰ
NYOMTATVÁNYAIT ÉS TAN-
SZER FELSZERELÉSEIT.**

Az „Orsovai Hírlap“-ban közölt hirdetések a legjutányosabban számíttatnak.

KÉPESLEVELEZŐLAPOK nagy választékban.

A

GUTMANN TESTVÉREK

drenkovai kőszénbányái termelnek kitünő minőségű **szenet** ipari célokra, különösen jó **kovács szenet**, továbbá **sajtolt szenet** (brikett) 7 kgr. súlyban, mely utóbbi gőzgépnél, kályha tüzelésnél és különösen tengelyen való szállításra kiválóan alkalmas.

MEGRENDELÉSEK

GUTMANN TESTVÉREK

BUDAPEST

V., Mérleg utca, 3. szám alatti címre intézendők.